

Чырвоная Зьмена

№ 111 (1078) ЧАЦЬВЕР, 15-га мая 1930 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ.
УМОВЫ ПАПДПІСКІ:

1 месяц 30 кап.
3 месяца 90
6 месяца 1 р. 80
1 год 3 р. 30

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
секратарыят—12-19.

АДРАС КАНТОРЫ:
Новомолякая 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДААННЯ X.

Кашт з'яўнага №—2 кап.

Памятка юнкору

Рэдацыя чакае матэрыялы па наступных пытаннях:

1. Аб становішчы выканання прафінплану на другое паўгоддзе.
2. Аб цяжасьці рабачай сілы на прадпрыемствах.
3. Аб падрыхтоўцы да набору ў ФЗВ.
4. Аб арганізацыі адпачынку рабачай моладзі.
5. Аб правядзеньні месячніку „Чырвонай Зьмены“.

Масавы аддзел „Чырвонай Зьмены“.

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМБ

ЗА ПАДРЫХТОУКУ ПРОЛЕТАРСКІХ КАДРАУ

Тэмпы падрыхтоўкі тэхнічных і кваліфікаваных кадрў адстаюць ад тэмпаў сацбудаўніцтва

(3 дакладу намесьніка старшыні Дзяржплану БССР т. Гольдштэйна)

На вчэрнім паседжанні 12-га сакавіда дакладам аб падрыхтоўцы кадрў выступіў нам. старшыні Дзяржплану БССР тав. Гольдштэйн. Проблема кадрў,—жададзёная, зьяўляецца цэнтральнай праблемай на даным этапе, яна зьяўляецца рашаючай праблемай сацыялістычнага будаўніцтва.

Выканаем пяцігодку ў чатыры гады

Зараз высунут лозунг аб выкананні пяцігодкі ў чатыры гады. На перагу галін нашай прамысловасьці пяцігодку плян магчыма выканаць ня толькі ў 4 гады, але ў 3 гады. Напрыклад, плян па электратэхнічнай прамысловасьці, пяцігодку плян па сельска-гаспадарчым машынабудаўніцтве мы выканаем выканаем за чэцьвёрты год пяцігодкі. Мы зможам перавыканаць 5-гадовага пляну па перапрацоўцы рашаючых галін прамысловасьці, як чыгун, нафта, вугаль.

У галіне калектывізацыі мы таксама дасягнулі вялізарных поспехаў. Напрыклад, па БССР замест 1,8 проц., які былі намечаны для калектывізацыі ў гэтым годзе і 18 проц. па пяцігодцы на апошнім годзе, мы калектывізавалі ўжо на цяперашні год 14 проц. гаспадарак і 18 проц. плошчы.

Што датычыцца прамысловасьці БССР, дык у 1929-30 гаспадарчым годзе мы выканаем па аб'ёму вытворчасьці, што меркавалася выканаць за 1930-31 год, а па кантрольных ліках на 1930-31 год мяркуецца атрымаць прадукцыі больш як на 1932 год па пяцігодцы.

Ва ўмовах абвостранай класовай барацьбы нам неабходна мець плыць людзей, якіх да нізу свайго пралетарскіх спецыялістаў.

Правы не разумеюць, альбо не хочуць разумець праблемы кадрў, таму, што яны сунуць гэтых тэмпаў індустрыялізацыі супроць гэтых тэмпаў калектывізацыі, таму, што яны не жадаюць бачыць абвостранай класовай барацьбы.

Які тыпы спецыялістаў нам патрэбны?

Пашэршае—спецыялісты павінны мець шырокі грамадзка-палітычны дагляд і быць шчыльна класавымі-штурманамі і, падругое,—спецыялісты павінны добра ведаць сваю справу. Пункт кожнага аб тым спецыялістаў павінна быць дакладна сфармуляваны ў пастановах партыі. Гэтыя кадры павінны аўдаць дакладна глыбокімі спецыяльна-тэхнічнымі і эаэномічнымі ведамі, шырокім грамадзка-палітычным дагледам, неабходным для арганізатару прадпрымстваў мас.

Весь асноўны ўстаноўка ў адносінах тыпу нашых спецыялістаў. Другі бок справы—гэта пытаньне адносна больш равай спецыялістаў. Сама спецыялізацыя павінна быць больш вузкая ў тым сэнсе, каб спецыялісты былі добра знаёмы з самым неабходным па сваёй спецыяльнасьці, галоўным чынам шляхам азнамленьня на практыцы.

Забяспечым навучальныя ўстановы пралетарскім асяродкам

Як трэба рыхтаваць кадры? Калі перайсьці да метаду падрыхтоўкі кадрў, дык я думаю, што ў гэтых адносінах мы маем зусім лясную лінію. Мы маем раей за ўсё пытаньне класовага адбору і вось, у гэтым класавым адборы, мы сустрэнемся з пэлым шэрагам фактычных ажжасьцяў.

У 1930-31 годзе ў нас намечан вялікі набор у навучальныя ўстановы, дзе рабочыя павінны заняць самы вялікі процант. Так, у індустрыяльных навучальных ўстановах мы павінны прыцьці рабочых і іх дзяцей ня менш 70 проц., на рабфазі—90 проц. Гэтыя процанты забяспечыць рабочым адром навучальныя ўстановы павінны быць выкананы. Зараз намі пераводзіцца на бесперапынны год, бесперапынны тыдзень цэлы шэраг навучальных устаноў. Гэта дасць кожнаму эканомію ва ўсіх выгядках. У навучальных ўстановах уведзіцца бесперапынны практыка, гэта значыць, што частка вучобы будзе праходзіць ня ў сценах навучальнай установы, а на самай практыцы. Акрамя таго, мы намчаем прыём і выпуск два разы ў год. Мы таксама ўводзім актыўны метад навучаньня—лабараторны метад і, нарэшце, памяншаем тэрмін навучаньня.

Мы моцна адстаем у падрыхтоўцы

кадрў для народнай гаспадаркі, але мы павінны дагнаць.

Якім чынам мы задаволім тую патрэбасьць БССР у спецыялістах, дык выражаецца ў канцы пяцігодкі ў 12 тыс. чалавек вышэйшай кваліфікацыі і 25 тыс. сярэдняй кваліфікацыі, ня лічычы медыкаў, педагогаў, навукова-дасьледчых рабонікаў, асьпірантура і г. д.

Трэба сказаць, што ў адносінах вышэйшай тэхнічнай адукацыі мы ў БССР моцна спазьніліся. Толькі ў гэтым годзе адкрываецца Політэхнічны інстытут, значыцца атрымаць прадукцыю ў бліжэйшыя гады ад нашых ВТУН можна будзе ў абмежаванай колькасці.

Нам патрэбны і другі метад падрыхтоўкі спецыялістаў.

Пленум ЦК партыі паказаў, што трэба рыхтаваць тэхнічныя кадры з практыкаў, а таксама з рабочых, якія маюць солідны стаж. Мяркуецца падрыхтаваць людзей з кваліфікацыяй інжынераў на працягу 1-2 год у колькасці 200 чалавек. Яшчэ каля 200 чалавек можна атрымаць з нашага ВТУЗ'у. Да гэтай колькасці зьведзіцца ўся падрыхтоўка інжынераў у межах БССР, у той час, як нам патрабуецца каля 4000 чалавек.

Толькі ў наступную пяцігодку мы зможам насыцьці нашу прамысловасьць інжынерамі, падрыхтаванымі ў БССР. Зараз-жа зможам падрыхтаваць толькі 14 проц. для нашай патрэбасьці. Што датычыцца тэхнікаў, дык на працягу 4-х

год мы выпусым каля 4300 ч., гэта—65 проц. нашай патрэбасьці ў тэхніках будзе намі задаволена. У бягучым годзе мы адчынем 7 тэхнікумаў, але гэта яшчэ мала. Нам прыдзецца арганізаваць яшчэ вчэрні тэхнікумы, якія на сёньнешні дзень слаба разгорнуты. Што датычыцца сельскай гаспадаркі, дык тут справа абстаіць троху лепш. Колькасць прыёму ў Сельска-Гаспадарчую Акадэмію ў 1930-31 годзе даводзім да 1420 ч.

Колькасць сельска-гаспадарчых тэхнікумаў у наступным годзе будзе раўняцца 13. Наогул нам удацца забяспечыць сельскую гаспадарку на 45 проц. кадрамі з вышэйшай адукацыяй і на 55-60 проц. з сярэдняй.

Асабліва востра абстаіць пытаньне з кадрамі для кадрў. Нам прыдзецца адбіраць пэўныя кадры, прапусьціць праз асьпірантуру—2-х гадовую для падрыхтоўкі да навуковай і навукова-дасьледчай работы. Самае цяжкае ў гэтым годзе, гэта тое, што мы павінны прыняць каля 4,5—5 тыс. чал., лічачы вышэйшыя навуковыя ўстановы. У тэхнікумы прыдзецца прыняць 9 тыс. чал., на рэзныя курсы і фабавучы каля 7 т. чал., усяго—звыш 20 тыс. ч., а сталая сетка навучальных устаноў і ў тым ліку і 7 годка дае толькі 17 тыс. чал., ня лічачы значнага адсосу па сацыяльнаму складу. Значыцца нам трэба прыбегчы да арганізацыі курсаў і такім чынам мы ледзь-ледзь

забяспечым прыём. Другая цяжкасьць—гэта ў размышчэньні вучняў. Гэта займае адно з галоўных месцаў у справе падрыхтоўкі кадрў.

Прамысловасьць патрабуе хутчэйшай падрыхтоўкі кадрў

Брыху прыдзецца гаварыць аб падрыхтоўцы кваліфікаваных рабочых. На вялікі жаль, гэтае пытаньне на сёньнешні дзень яшчэ не прапрацавана.

Прыходзіцца па-большавіцку заўважыць, што гэтае пытаньне ніводным з органаў ня было пастаўлена на належную вышыню, нават у парадку падрыхтоўкі ў межах старай пяцігодкі. Для таго, каб ажыцьцівіць вызначаемыя тэмпы па прамысловасьці, ВСНГ патрабуецца, па майей думцы, каля 125-135 тыс. рабочых з канцы пяцігодкі.

Я-б жадаў падзяліцца данымі адносна складу нашых фабрычна-заводскіх рабочых, адносна іх кваліфікацыі. Аказваецца, што вышэйшакваліфікаваных рабочых на ўсёй нашай прывавай прамысловасьці маецца толькі 4,8 проц., проста кваліфікаваных—17 проц., мала кваліфікаваных—33 проц. і некваліфікаваных—35 проц.

Таварышы, у самым пачатку разгортваньня нашага будаўніцтва быда-б памылковым падрыхтоўваць патрэбную вялікую колькасць кваліфікаваных кадрў праз ФЗВ, калі трэба вучыць некалькі год на базе нашых прадпрыемстваў, у якіх зараз млецца разам з некваліфікаванай часткай усяго 54 т. рабочых ва ўсёй прывавай і некалькі больш 40 т. рабочых у прамысловасьці ВСНГ. Практычна гэта ня выйдзе.

Сёньня маем фабавуч на базе 4 годкі і прымушаны ўстанавіць тэрмін навучаньня ня менш як 3 гады. Зразумела, мы павінны хутчэй ставіць пытаньне аб пераводзе фабавучы на базу сямігодкі і абмежаваць курс навучаньня двума гадамі для масавай кваліфікацыі, а для больш высокай трыма гадамі. Зразумела, што грунтаваць ФЗВ трэба на базе 7 годкі. Але ці зможам мы зрабіць гэта зараз, калі сустракаемся з пытаньнем класовага адбору. Для гэтага мы будзем вымушаны ў гэтым годзе ў значнай частцы прыёму ФЗВ базіраваць на 4 годцы. Мы прымушаны, таварышы, прыбегчы да другіх метаду падрыхтоўкі, у тым ліку і да ЦП'у.

Нам патрэбна 60 т. чал. для будаўніцтва. У будвучах мы гэтай колькасці ніякім чынам не падрыхтуем. Нам патрэбна будзе зрабіць каронны пералом у адносінах самага будаўніцтва. Трэба ліквідаваць сезоннасьць і тады мы зможам паставіць пытаньне аб значным павалічэньні прадускай здольнасьці праз будвуч, без гэтага мы нічога не даб'ёмся і будзем працаваць упустую.

Я лічу, што мы павінны прыбегчы да ўсіх метаду падрыхтоўкі, а менавіта праз ФЗВ, профшколы-профкурсы, брыгады і індывідуальнае вучыўства, а таксама праз ЦП.

Напады сялян на фашысцкія арганізацыі.

ПАРЫЖ, 13. Па паведамленьню газэты „Лібэрта“ з Неапалю, ў вобласьці Апуліі зрабіліся больш частымі выпадкамі нападу сялян, а таксама насельніцтва невялікіх гарадоў на мясцовыя фашысцкія арганізацыі і гарадзкія ўправы. Непасрэдным поводам хваляваньня служыць няспыннае ўзмацненьне падатковага цяжару. У Марціне Фармака (райн Сорэнта) працоўнае насельніцтва напала на ўправу, выгнала адтуль фашыстаў і падала памішаньне. Выкліканыя ўдзельнікі фашысцкімі карабіньерамі стралялі ў насельніцтва. Многа рэпных. Падрабязнасьці гэтых падзей адсутнічаюць. Фашысцкаму друку чабаронена паведамляць аб гэтых і аналягічных падзеях.

Аблавы „не дапамагаюць“

ТОКІЁ, 13.—Як паведамляюць з Харбіну, ня глядзячы на шырокія аблавы і масавыя арышты, утвораныя 1-га мая ў Мукдэне, мукдэнская ўлада сьцьвярджае, што яны быццам працягваюць атрымаваць анонімныя лісты, у якіх камуністы завуляюць, што яны ня сымнаць сваю дзейнасьць. Як піша „Дэйрэс Ньос“ арыштаваным у Мукдэне гаваром „патражае кара сьмерці“.

Братаньне салдат з рабочымі

ПАРЫЖ, 13-5. „Юманітэ“ паведамляе, што ў шэрагу пунктаў Францыі 1-га мая адбылася братаньне салдат з рабочымі. У Парыжы дэманстраваліся перад казармамі рабочыя браталіся з індакі-тайскімі салдатамі.

Пасья конфэрэнцыі па „разбраеньню“



Будуюцца новыя „залатыя рыбкі“—ваенныя караблі

Паўстанцкі рух у Індыі пашыраецца

У Лёндане выкрыта пагрузна кулямётаў для адпраўкі ў Індыю

ЛЁНДАН, 13. У Паўночна-Заходняй пагранічнай правінцыі Індыі паўстанцкі рух пашыраецца нарастаць. Армія Хаджы і яго сына рухаецца да Пешавару. У Пешавары распаўсюдзіліся прокламацыі Хаджы.

ЛЁНДАН, 13. У Шэвалурі (Індыя) Вярджэсты захавалі кіраўніцтва горадам. Члены конгрэсу занялі муницпальныя паводы і арганізавалі сваю паліцыю. Калі войскі захавалі горад, вавіная ўлада арыштавала паліцэйскіх, назначаных конгрэсам і сарвалі нацыянальныя сьціг, які некалькі дзён развіваўся над горадам.

ЛЁНДАН, 13. Дэйлі Уорнер паведамляе, што ў лёнданскіх даках рабіла пагрузна кулямётаў для адпраўкі ў Індыю. Пад кіраўніцтвам кампарты адбыўся сход донераў, вымушаных пагрузнаку.

Донеры зьяўнуліся з заклікам да рабочых дамаў недапусьціць гэтай пагрузкі.

ЛЁНДАН, 13. Кампартыя арганізавала ў шмат якіх гарадох мясцовыя дэманстраванні баючых рабочых шарсцянай прамысловасьці ў знак солідарнасьці з рэвалюцыйнымі рабочымі Індыі. Рабочыя паваліліся змагацца за адмыкненьне ангельскіх войскаў з Індыі і супроць адпраўкі новых.

БЭРАІН, 13. У Бэрліне адбыўся ў сувязі з оэзіяй выкананьню 2 Інтэрнацыяналу, якія зараз адбыўся аянікі мітынг. Некалькі індусаў, распаўсюдмайшых сьрода ўдзельніку мітынгу лятучы, напамінаўшы аб абяцаных 2 Інтэрнацыяналу падтрымаць барацьбу Індыі за незалежнасьць, былі зьбіты атрадам рэспубліканскага сьцігу, якім кіраваў сац. дэмакраты.

МАРУДНЫЯ ТЭМПЫ ЗРЫВАЮЦЬ ПЛЯНЫ СЯУБЫ

Колгасы Бабруйшчыны разгортваюць соцыялістычнае спаборніцтва, з поспехам выконваюць сяўбу

Аднак па шэрагу колгасаў Мазыршчыны і Меншчыны маецца павольнасьць у тэмпях працы па сканчэньню вясенняй сяўбы, зацягваецца выкананьне пасьейных плянаў

Неадкладна перавесці працу на большавіцкія тэмпы работы

Разгорнем падрыхтоўку да ўборкі ўраджаю

Зараз перад партыйна-комсамольскай арганізацыяй паўстае новая адказная задача — разгарнуць шырокую масавую працу па падрыхтоўцы да правядзеньня ўборачнай кампаніі.

Звесткі з асобных колгасаў („ХУ партызан“ „Чырвоная Зьмена“ і інш.), дзе ўжо скончана вясенняя сяўба, сьведчаць, што на мясцох колгасы і комсамольскія ячэйкі не пераключаюць сваёй працы на падрыхтоўку да ўборачнай кампаніі, а настроены троху „перадыхаць“.

Задача комсамольскай арганізацыі — павесці рашучую барацьбу супроць разважанаў, „перадышак“. Комсамольскія ячэйкі савгасаў, колгасаў і вёсак павінны зараз-жа па сканчэньню вясенняга севу пераклучыць сваю працу на падрыхтоўку да ўборачнай кампаніі. Ячэйкі павінны правесці працу на пераключэньню ўдарных брыгад з вясенняй сяўбы на працу па ўборцы ўраджаю і арганізаваць шэраг новых ударных брыгад.

Уборачная кампанія ўцягне ў працу вялікую колькасць жаночай сілы, якая ў час вясенняй пасьей-кампаніі ня была ў такой колькасьці. Комсамольскім ячэйкам неабходна зараз-жа правесці працу па арганізацыі ўдарных жаночых брыгад, падрыхтоўкі і вылучэньню з жанчын батрачак, бяднячак і сярэднячак-актывістак, кадраў брыгадзіраў і кіраўнікоў уборкаю для павышэньня інтэнсыўнасьці працы колгаснікаў, у час уборкі трэба арганізаваць пляцоўкі для дзяцей, і ясель і інш.

Побач з падрыхтоўкай кадраў для ўборачнай кампаніі, неабходна зараз-жа распачаць працу падрыхтоўцы сельска-гаспадарчых уборачных машын, іх набыцьцю і рамонту. Комсамольскія ячэйкі савгасаў, колгасаў, вёсак і атрады „Лёгкай Кавалерыі“ павінны правесці становішча ўборачных машын і прыняць належныя меры да іх рамонту і прывядзеньня ў належны выгляд. Вытворчыя ячэйкі павінны прыняць неабходныя меры да забясьпечэньня сканчэньня ў тэрмін і раней тэрміну прафіцыяналізму па вырабу ўборачных машын.

Кампанія ўборкі ўраджаю ў гэтым годзе будзе праводзіцца на ўмовах жорсткай вясёвай барацьбы. Патрэбна арганізаваць працу так, каб і тут паказалі пераважнасьць калектыўнай гаспадаркі, даць больш высокую прадукцыйнасьць працы, арганізаванасьць.

Адначасова патрэбна памятаць, што вясёвае воля не пакіне і тут фактаў тэрырызаваньня колгасаў і ўборачная кампанія зьдзяецца самай небясьпечнай. Мы мелі ў мінулым шэраг фактаў падпаду кулачком, колгаснага збожжа. Комсамольскія ячэйкі колгасу павінны ўлічыць гэта і зараз разгарнуць працу па забясьпечэньню колгасу належным памяшканьнем для хаваньня збожжа, іх абсталяваньне і ахову ад пажарнай небясьпечнасьці.

Улічваючы памылкі і перагібы ў працы па вясенняй пасьейнай кампаніі, комсамольскія ячэйкі павінны педанушыць іх паўтарэньня ва ўборачную кампанію. Праца па ўборцы павінны праходзіць пры разгорнутым соцыялістычным спаборніцтве і ўдарніцкім руху. Комсамольскія ячэйкі павінны дабіцца, каб у час уборачнай кампаніі ня было ніводнага колгасу і савгасу без дагавору аб соцыялістычным спаборніцтве і ўдарніцкіх брыгад, уцягнушы ў іх працу ня толькі комсамольцаў і моладзь, але і дарослых колгаснікаў.

Адначасова неабходна ўпусьціць з-пад увагі ў час уборачнай кампаніі і індывідуальныя бяднячкі-сяраднячкі гаспадаркі. Комсамольскія ячэйкі павінны арганізаваць сваю працу так, каб дапамагчы ў працы колгасам і арганізаваць колгасы на дапамогу ў правядзеньні ўборкі ўраджаю па індывідуальным сектары.

Толькі пераклучышы працу комсамольскіх ячэек і колгасаў, адразу пасьля сканчэньня вясенняга севу мы зможам у дастатковай меры падрыхтавацца да правядзеньня ўборачнай кампаніі і правесці яе з належным поспехам.

Пачынаючы з гэтага артыкулу, „Чырвоная Зьмена“ будзе систематычна на сваіх старонках асьвятляць працу па падрыхтоўцы ўборкі ўраджаю.

КОЛГАСЫ БАБРУЙШЧЫНЫ ШЫРОКА РАЗГОРТВАЮЦЬ СОЦСПАБОРНІЦТВА

Колгасы Бабруйшчыны шырока разгарнулі соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва. Сяўба ў паасобных колгасах канчаецца. Колгас „Уладзімераўка“ абвясціў сябе ўдарным і выклікаў на соцыялістычнае спаборніцтва колгас „Чырвоны Прамень“, паставіўшы перад сабою задачу скончыць да 20-га мая сяўбу, павялічыць пасьей-плошчу на 14 проц., заклашыць калектыўны гарод і ўцягнуць у колгас усю беднату і сярэдняцтва вёскі.

Колгас імя газэты „Комуністы“ засеяў 63 га аўсу, 16 га ячменю, 35 бульбы, 30 вікі, 10 га караньплодаў на насенне, 5 га гародніны і 11 лубіну. Колгас узьўў шэфства над вёскай Добысна, дзе працуе колгасная кузня па рамонту сельска-гаспадарчага інвэнтару бяднячкі-сяраднячкіх гаспадарак.

Па калясах Асіповіцкага раёну плян пасьейкампаніі выканан на засева яравога жыта на 90 проц. Добра выконваюцца пляны і па астатніх культурах. Як вынік пасьпя-

ховай працы па сяўбе, у колгас кожны дзень уступаюць новыя і новыя бяднячкі-сяраднячкі гаспадаркі.

У колгасе „Большавік“ Стара-Дароскага раёну, бочая сіла арганізавана брыгадах. Для аплаты працы ўстанавілі п'яціразрадную рыфную сетку. Колгас Горкаўскага сельсавету з поспехам закончыў сяўбу.

Комсамольскія ячэйкі ўсіх колгасах прымаюць тэўмы ўдзел у працы: гортваюць соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцкі рух, уцягваючы ня толькі колгаснікаў і моладзь, але і рослых колгаснікаў.

Шэраг колгасаў акругі пераключылі сваю працу на дасягнучы пасьпяховаму прадзеньню сяўбы ў індывідуальных бяднячкі-сяраднячкіх гаспадарках.

Колгасы Бабруйшчыны распачалі паход на арганізацыі працы сіласаваньня моў.

Ш. М.

Адсутнасьць працоўнай дысцыпліны ў колгасе „Большавік“ зрывае працу

Колгас „Большавік“ Лагойскага раёну аб'яднае 103 бяднячкі-сяраднячкіх гаспадаркі, якія разьмеркаваны па 5-ці аддзяленьнях. Гэты колгас мае вялікія перспектывы ў сваім гаспадарчым разьвіцьці, з колгасам мяжуюцца 10 гектараў фруктовага саду, мяшч, два цагельныя заводы, вапняны завод і т. д.

Але, ня глядзячы на гэта, у колгасе назіраецца цэлы шэраг ненормальных зьявінь, непасьпяховае выкананьне плянаў вясенняй сяўбы, а мясцамі і зрыў яе. Усе гэта — вынікі адсутнасьці працоўнай дысцыпліны.

Асобныя аддзяленьні (Зялёны Луг), дзе дысцыпліна пастаўлена лепш, ужо амаль скончылі вясеннюю сяўбу, а ў цэнтральным аддзяленьні і да гэтага часу нічога не засеяна таму, што сярод колгаснікаў няма ніякай працоўнай дысцыпліны. Колгаснікі выходзяць на працу з спазьненьнем на 3-4 гадзіны. Апрацаваўшы 2-3 гектары, ідуць дамоў на адпачынак. Наогул, працуюць так, як не для сябе.

Савет колгасу, комсамольская і партыйная ячэйкі не заняліся пытаньнем упарадкаваньня працы і барацьбы за працоўную дысцыпліну.

У колгасе з-за адсутнасьці вучоту правільнага разьмеркаваньня працоўнай сілы, вывозішныя гной, фурманкі стаялі доўгі час у чарзе. Праўленьнем ня прыняты захады, каб перакінуць больш працоўных адзінак, ад-

чаго цягавая сіла была б больш шырока скарыстана, ня стоіць чарзе.

Да кіраўніцтва колгасаў ня прыняты меры па павышэньню якасьці асобных мерапрыемстваў не абавязваюцца. Гэта перашкаджае працаваць усю грамадзкасьць да прыканца ўдзелу ў працы і барацьбы з бамі.

Пытаньнем соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцкага руху ў колгасе ніхто не займаецца.

Райколгассаюз, які знаходзіцца ў гэтым раёне, павінен быў пераключыць сваю працу на арганізацыю працы ў колгасах, неабходна даскай ячэйцы намяціць шэраг мерапрыемстваў аздараўленьня стагнаў колгасу і дапамогі яму ў выкананьні плянаў вясенняй сяўбы, паставіць першачарговай задачай сваёй працы разгортваньне барацьбы за ўзвышэньне працоўнай дысцыпліны сярод колгаснікаў і моладзі колгаснікаў і гортваньне соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцкага руху сярод колгаснікаў і моладзі, пачынаючы на канкрэтных прыкладах шыра ўзоры працы.

Расьві

Дысцыпліна падае, ня выходзяць на працу

Колгас „Комітэри“ Крупскага раёну (Аршанішчына) ішчэ толькі адсеяў пшавіцу, троху ячменю, часткова падрыхтаваў глебу пад пазьнейшыя яравыя культуры. Але за апошні час, замест пасьленьня працы, наглядзецца падзеўнае працоўнай дысцыпліны, таго ўдзёму, які быў у пачатку вясенняй сяўбы.

Асобныя колгаснікі часта ня выходзяць на працу, падае вытворчасьць працы.

Соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцкі рух у колгасе не дзяцца. Ні комсамольская ячэйка, савет колгасу не правялі наладзі працы сярод колгаснікаў па гортваньню і ўцягваньню іх ва ўдарныя брыгады.

Савету колгасу і комсамольскай ячэйцы неабходна прыняць рашучыя меры па падняцьцю працоўнай дысцыпліны ў правядзеньні сяўбы.

Максім Соці

Пачатую справу давядзеце да канца

Комсамольская ячэйка заводу „Томскага“ у Рэчыцы поўнасьцю выпісвае „Чырвоную Зьмену“ але-ж да гэтага часу ячэйка не правярыла колькі яна чытаецца. Масавая работа вавакол газэты не разгор-

нута. Неабходна зараз-жа разгарнуць масавую работу і ахапіць беспартыйную моладзь падпіскаю „Чырвоную Зьмену“.

Бумі

Значыцца не выпрыляюць прарываў

„Чырвоная Зьмена“ ўжо пісала на сваіх старонках, што ў індывідуальным сектары Заслаўскага раёну да вясенняй сяўбы не падрыхтаваны. Сёньня мы ішчэ раз сьвятлюем, што ў паасобных мясцох (Гатаўскі сельсавет) пасьейная кампанія ў індывідуальным сектары зрываецца. Па шэрагу бяднячкіх гаспадарак не хапае насення, а якое маецца — не ачышчана. Сельска-гаспадарчы інвэнтар не адрамантаваны, ды яго і мала. Гэта зрывае выкананьне плянаў сяўбы ў індывідуальным сектары.

Праца па пашырэньню засева яравога кліну і правядзеньню агро і зоо-мінімуму па індывідуальным сектары не праводзіцца. Кампанія ў індывідуальным сектары падпарадкавана самацэку.

Комсамольскія ячэйкі да гэтага часу ня ўлічылі сьгналу аб пагрозе зрыўу і не пераклучылі сваёй працы на ліквідацыю прарываў у падрыхтоўцы да вясенняй сяўбы. Цікава, колькі патрэбна ішчэ сьгналаў для Заслаўскага кіраўніцтва?

Л.

„Деловые“ людзі



За паперамі праваронілі падрыхтоўку да сяўбы

Чэрвеньцы зрываюць пляны сяўбы

Сяўба на Чэрвеньшчыне праходзіць надта марудна. Шэраг колгасаў не забясьпечаны ў дастатку пятаю сілай і сельска-гаспадарчым інвэнтаром. Ішчэ горш абстаіць справа з сяўбай па індывідуальным сектары.

Шмат дзе індывідуальнаму сектару не адведзен пасьейны клін і асобныя гаспадаркі ня ведаюць дзе ім прыдзецца праводзіць сяўбу. Сеў не пачынаецца, а з боку райвыканкому і сельсавету ня прынята тэрміновых мер да ліквідацыі пагрозы зрыўу пасьейнай кампаніі па індывідуальным сектары.

Побач з гэтым трэба констатаваць, што ні Райколгассаюз, ні КТСУ ня прынялі належных мер забясьпечэньня індывідуальных бяднячкі-сяраднячкіх гаспадарак насеннем. Ёсьць пагроза скарачэньня пасьейнай плошчы.

Контрактная зярнавых культур зрываецца, бо сельсаветы не правялі і не праводзяць належнай працы па контрактацыі, і зусім нічога ня робяць па растлумачэньню навага закону аб сельска-гаспадарчым надатку і ільготах, якія даюцца за пашырэньне пасьей-плошчы і правядзеньне агро і зоо-мінімуму.

Ракіта.

Зьнізілі тэмпы працы

Колгас „Чырвоны Партызан“ (Лельчыцкі раён) да вясенняга севу ўпарта рыхтаваўся ішчэ з зімы. Усе насенне было абагулена, ачышчана, авёс абмелен на гатунковы. Патрэбны сельска-гаспадарчы інвэнтар абагулілі і адрамантавалі. Склалі вытворча-працоўныя пляны і падрыхтавалі патрэбную колькасць матэрыялу для пратручваньня насення. Спачатку ўсё было арганізавана і колгаснікі працавалі з вялікай заахвочанасьцю. Але трэба адзначыць, што кіраўніцтва колгасу адразу ўзялося было за працу ўпарта, а цяпер зьнізіла ўвагу да працы.

У колгасе ня выпрацавана правільнага распарадку. У час сяўбы ня ўсё колгаснікі разьмеркаваны па брыгадах, ня ведаюць дзе і што рабіць.

Зусім няма працы па пераводу колгасу на зьдэльтную аплату, не распарадкаваны нормы выпрацоўкі.

Колгаснікі ня ведаюць як будзе праводзіцца аплата іх працы. Гэта ўносіць паміж колгаснікаў асобныя хістаньні і падзеўнае інтэнсыўнасьці ў прадукцыйнасьці працы. Сярод беднаты і батрацтва ў колгасе праца зусім не вядзецца. Арганізаваная група беднаты і батрацтва не працуе. Батракі, якія ўступілі ў колгас, ня маючы сваіх сродкаў спажываньня, зараз знаходзяцца ў кепскім матэрыяльным становішчы. Савет колгасу ня прымае ніякіх захадаў да палешаньня становішча і забясьпечаньня харчаваньнем.

У працы колгасу комсамольская ячэйка ня прымае амаль ніякага ўдзелу. Комсамольскія дзяўцы ў хвасьце.

Ячэйка не вядзе барацьбы за падняцьцю працоўнай дысцыпліны і мерапрыемстваў па ажыўленьню працы сярэд беднаты.

Колгаснікі.

У ПАЛОНЕ ДЗЯЛЯЦТВА

На заводзе „Чырвоны Металісты“ распушчана бюро калектыву ЛКСМБ—яно ня было здольна правільна арганізаваць і кіраваць узросшай актыўнасцю рабочай моладзі

БЮРОКРАТЫ З ВІЦЕБСКАГА СКУРЗАВОДУ ДАВЯЛІ АДНАГО З ЛЕПШЫХ УДАРНІКАЎ ДА ЗАМАХУ НА САМАГУБСТВА. КОМСАМОЛІЯ СКУРЗАВОДУ НЯ ЗДОЛЕЛА ЧУЛА РЭАГАВАЦЬ НА ГЭТЫЯ ПРАРЫВЫ

Неадкладна мобілізаваць масы на ўпартую барацьбу з правым ухілам і з адной з рознавіднасцяў яго— дзяляцтвам, якое перашкаджае правільнаму правядзенню генеральнай лініі партыі

І, як вынік,—яны распушчаны

За апошнія часы ў Віцебску наладзеца паслабленне і зрыў работы буйнейшых комсамольскіх калектываў. На асобных прадпрыемствах уплыву комсамольцаў зусім не адчуваецца,—яны самі плятуць у хвасце, страцілі свой сапраўдны комсамольскі твар і аўтарытэт сярод дарослых рабочых, завод „Чырвоны Металісты“.

За красавік м-ц 2-гі райком ЛКСМБ распусціў два буйных калектывы: калектыв МББ чыгуны і завод „Чырвоны Металісты“. Вядома, што справа ня ў роспуску бюро калектываў, а ў прычынах, дзёўшых калектывы да такога становішча. Бясспрэчна, распушчаны тыя калектывы, якія не змагі стаць на чале сапраўднага кіраўніцтва масамі, правільна арыентаваць комсамольскую масу, мабілізаваць актыўнасць мас на барацьбу за вытворчасць, за выкарыстанне і перавыкананне прафінансу.

Гэтыя калектывы адыгрывалі ролю хвасцістых, ня ішлі ў першых ланках барацьбы, не вялі ўпартую барацьбу з праявай правага ўхілу, рвацтвам, разгільдзяцтвам, ігнараваннем партыі і інш. Яны паддавалі гэтым настроям сваёй няўважлівасцю і нячуткасцю да сыхалаў знізу. Гэта адна з буйнейшых памылак гэтых калектываў, якая паглыбіла і паскорыла іх развал.

Комсамольскі калектыв МББ чыгуны да гэтага часу не прапрацаваў яшчэ пытанняў нацыялітыкі. Прамыслова-беларускай пролетарыяты сарваўся.

З 270 комсамольцаў у соцспартабунд і ударніцтва ўдзельнічае толькі 30 чалавек. Правыя арыентацыі ня жыты. Калі разглядаецца справа аб антысэмітызме, комсамольцы адзначалі: „у агульным яны, значыцца няма і антысэмітызму“ (?). Конфэрэнцыя рабочай моладзі такаса была сарвана. З калектыву МББ, дзе маецца 380 чалавек моладзі, на конфэрэнцыі прысутнічала толькі 30 чалавек. З калектыву завод „Чырвоны Металісты“ прыбылі толькі 10 чалавек. Належны адзначыць малы рост калектыву МББ, які за час беларускага закліку вырас усяго на 17 чалавек, з якіх толькі 1 рабочы. Кіраўнікі комсамольскага калектыву адарваліся ад масы.

Партарганізацыя не дапамагае комсамольскаму калектыву. Характэрна, што парткалектывы ня ведае, што робіцца ў комсамольскім калектыве. З лістапада месяца мінулага году парткалектывы ні разу не зацікавіліся становішчам комсамольскага калектыву, яго жыццём і працай.

Пры перавыбарх заўкому заводзе „Чырвоны Металісты“ ніводзіў комсамольцаў не ўвашоў у яго склад? Аб гэтым гэта гаворыць? Аб чым гэта гаворыць нам зрыў політсуда, які на сёньнешні дзень яшчэ не адбыўся? На што нам указвае зрыў канфэрэнцыі моладзі? Нарэшце, чым робіцца растлумачыць занясонне рабочымі ўсіх комсамольцаў дрэннае парадоўчага пэчу на чорную ладонку?

Перадчыныя факты з усёй яскасцю паказваюць нам, што комсамольская маса заводу не дыскваліфікавана, што яна ад комсамольскага жыцця адарвалася, што комсамольцы забыліся аб тым, што

яны зьяўляюцца комсамольцамі. Факты даводзяць, што яны страцілі свой аўтарытэт і славае імя комсамольца. Сярод комсамольцаў пануюць некамсамольскія настроі і абмежаванасць. Яны кажучы: „няхай працуе той, каму даручана, а мы прычым тут?“ Бось такая абмежаванасць і нядбайныя адносіны да ўсёга комсамольскага работы не даюць магчымасці добра ахапіць усе галіны комсамольскай працы. Комсамольцы ігнаруюць комсамольскую работу, прыкрываюцца вучобай, спекулююць ёю. Часцяком ад комсамольцаў можна пачуць такое тлумачэнне прычын адкызу ад комсамольскай работы: „я комсамольскай працы выконваць не магу—заняты, нагруквае тых, хто ня вучыцца“.

Бюро комсамольскага калектыву бяссьлімна хваталася за ўсё, але нічога не зрабіла, не змагло замацаваць дасягнутага. Так, калі раней на ударных брыгадах было 90 комсамольцаў, дык зараз іх засталася 20-25.

Дырэктыва аб 100-процантным ахоне рабочай моладзі комсамольскімі арганізацыямі засталася толькі дырэктывай—ня болей. Сэкретары цэхавых комсамольскіх ячэек і калектывы цалкам зьявіліся толькі наглядалынікам, выканаўцамі тэхнічнай работы, а не кіраўнікамі, якія-б кіравалі ўсю работу на правільным шляху. Калектывы ня змог перабудаваць працы ячэек, ня змог паставіць іх работу на новыя рэйкі, ня змог прыстасавання да патрабаванняў масы. Паводлівы комсамольцаў на агульным сходзе комсамольскага калектыву, дзе стаяла пытанне аб роспуску бюро калектыву, болей чым ясна кажучы нам аб іх „удзеле“ у комсамольскім жыцці. Яны маўчалі замест жорсткай крытыкі і выкрыцця хваробных зьявішч, як быццам яны іх зусім не краналі.

Шматлікіх памылак, якія мелі месца ў практычнай работе комсамольскага калектыву заводу, члены бюро па-бальшавіцку не прызналі. Яны „ганарова“ заяўлялі: „мы працавалі добра“. (? Партыйнае кіраўніцтва ня было мобілізавана на ідэалягічнае выхаванне моладзі, бо парткалектывы заводска-кіраўніцтва пад „добрай“ працай разумее прымацаванне свайго прадстаўніка, які-б наведваў комсамольскія сходы... крышка, больш нічога. Віну за развал комсамольскага калектыву ня ў меншай меры павінна несці бюро парткалектыву, якое добра бачыла такое раграванае становішча, але не рэагавала на гэта належным чынам, ня ініцыявала нават спыніць далейшы развал, хоць чым-небудзь дапамагчы, што лішні раз паказвае нам наколькі „чула“ адносіны заводска-кіраўніцтва да работы комсамольскага калектыву.

Другі раённы камітэт ЛКСМБ не мабілізаваў актыўна раённае выпраўленне гэтых прарываў, ня веў правяркі ходу работы калектываў, а самае галоўнае—не прыслухоўваўся да трывожных сыхалаў знізу, якія настойліва крычалі аб нагрукваючым становішчы вышэйдзясняных калектываў. АК ЛКСМБ, сумесна з партарганізацыямі, павінен безадкладна заняцца вывучэннем прычын, дзёўшых буйнейшых комсамольскіх калектывы да развалу, падрабязна вывучыць карэньні гэтых прычын, каб на падставе вынікаў вывучэння, усю работу гэтых калектываў паставіць на новыя рэйкі, перабудаваць яе, выходзячы з папярэдніх памылак і даць магчымасць ім, з адноўленымі сіламі выправіць дапушчаныя памылкі, якія павінны зьявіцца належным урокам для ўсёй комсамольскай арганізацыі Віцебшчыны.

ВІТ. СІДАРУК.

І тут—непаладкі

(Налёт на конны двор Віткомтрэсту брыгады юнкураў „Чырвоная з'мена“)

Роўна а 5 гадзіне раніцы наша брыгада ў складзе 9 чалавек, запасшыся неабходнымі прыладамі: блёк-патамі і алоўкамі, вышла ў налёт. Па дарозе заходзім за прадстаўніком выязной рэдакцыі нашай газеты „Чырвоная з'мена“—тав. Анішчуком. З намі ідуць старшыня фабкому Карноўскі і памочнік загадчыка коннага двара тав. Кісьлік.

Падыходзім да коннага двара. У вочы кідаюцца раскінутыя па ўсім двары, дровы, дошкі і розныя прылады.

Разбіваемся на дзве часткі і прыступаем да нашай мэты—выпушчэння ўсіх недахопаў, фактаў безгаспадарнасці і г. д.

Памочнік загадчыка двара—т. Кісьлік—дае нам некаторыя тлумачэнні.

— Конны двор контрасту арганізаваны 2 месяцы таму назад. Для арганізацыі двара гарсаветам адпушчана 115 коняў, 53 павозкі. Ня ўсё праведзена ў парадак.

Заходзім на канюшню. У памяшканні брудна, коні стаяць у ямах. Дугі, інвентар валецца на падлозе. Большасць коняў не ачышчаны. Кармушкі ня чыстыя, авёс пыльны і з смеццём. Збруня не замацавана за кожным рабочым, у выніку—няма адказнасці. Назіраем маленькі факт: коняў паяць з брудных бочак. Коні, якія хварэюць мятам, п'юць з адной пасуды з здаровымі, тады як мят—хвароба заразная. Ідзем далей. Авёс у канюшні зна-

ходзіцца ў дзіравых скрынях. Жалеза для шыі ляжыць на двары. Інвентар знаходзіцца пад дажджом.

Агнягасільнікі ня ўсе зараджаны. Зусім пядуна праведзена вада к калодзежам. Лажарная дружина толькі ў стадыі развіцця.

Мясны абоз складаецца з 6 коняў і фур. Бляха на фургах абдёрлася, у фургах—чэрві і бруд.

Рабочыя прапанавалі зрабіць у абозе дошкі і пафарбаваць масладай фарбай, але іх не паслухалі. І ў такім анты-санітарным становішчы абозу мяса развозіцца па горадзе.

Культработы нікай не праводзіцца. Рабочым ніколі не гаворылі аб тым, як патрэбна абыходзіцца з конямі. Соцспарборніцтва праводзіцца слаба. Перад рабочымі ня ставілася гэтага пытання.

Рабочыя па сваёй уласнай ініцыятыве жадалі выклікаць на соцспарборніцтва абоз Бездзяржбуду, але і гэтая ініцыятыва рабочых ня была праведзена.

Для абгаварэння і падвядзення вынікаў налёту, брыгада запрасіла к сабе загадчыка коннага двара т. Зяльвінскага. Наўтра наша брыгада сабралася для падвядзення вынікаў налёту. Пасля таго, як брыгадзіры падзяліліся сваімі ўражанымі і расказалі аб усіх непармальнасцях, якія імі былі выяўлены пры налёце,—Зяльвінскі дае некаторыя тлумачэнні:—Наша канюшня зьяўляецца самай узорнай ня толькі ў акрузе, але і ў Беларусі,—так нам сказала камісія з Менску. Канюшня будавалася ў працягу 1 з пал. месяца. З-за адсутнасці нямяшкання 50 саней-фургаў стаяць на вадакачцы. 60 рабочых качагараў прымацаваны да коняў, а астатнія яшчэ не прымацаваны. Наконт таго, што ў памяшканні, дзе захоўваецца авёс, знойдзена рама з разбітым шклом, і лічу і прызнаю гэта за факт непармальнасці.—Але тут-жа т. Зяльвінскі, ня глядзячы на прызнанне, пачаў даводзіць, што авёс так ці інакш не папаў-бы коням са шклом, бо шкло заўважылі-б.

Што датычыцца мясновага абозу,—гаворыць брыгадзірам Зяльвінскі,—дык гэта тлумачыцца тым, што няма ацэненай бляхі. Афарбаваць масладай фарбай і пакрыць абоз дрэвам, мы думалі, але знайшлі, што правядзенне ў жыццё гэтай прапановы рабочых немагчыма, бо фарба пасля дажджу змыецца, ды яшчэ па шмат якіх прычынах.

Пры двары будуюцца шпіталь для хворых коняў.

Брыгада, абгаварыўшы ўвесь матэрыял налёту, прапанавала адміністрацыі цэлы шэраг канкрэтных мер, якія трэба правесці для выжыцця існуючых недахопаў.

Ад імя брыгады—
Эйцінгім Леў.

ДАВЯЛІ ДА САМАГУБСТВА

Нэрвова ступаў варштат. Схіліўшыся каля яго старанна працаваў комсамольца-ударнік т. Зысэрсон. Не адрываючы вачэй ён пільна сачыў за працай, выстукаючы штампам нейкі прысмыны марш.

Працаваў ён сапраўды па-ударнаму. Па ўстаноўленай мінімальнай норме ён павінен быў выпрацоўваць на 2650 пар заднікаў за рабочы дзень. Гэтая норма здавалася яму невыстарчальнай і ён добраахвотна дабіўся не павялічэння да 4 тысяч пар, а часта і гэту правышаў, выпускаячы на 5200 пар. Расцэнікі сабе ён таксама зьявіў—з кожнай сотні адштампаваных заднікаў па 1 капейцы. Па ўстаноўленых расцэнках адштампаванасю заднікаў каштавала 7 капеек, а Зысэрсон гэтую працу выконваў за 6 капеек, чым даваў штотомесячна 12-15 руб. эканоміі.

Усё было добра. Дні істужкай цягнуліся адзін за другім, штампны і машыны выводзілі сваё звычайнае млядзю, сьпявалі маторы...

Інструктар Барэнбаум праходзячы аднойчы па пэчу зрыў на згорбленую, зьлітую з варштатам постаць занятага працай чалавека. Яго вочы воража бліснулі бляхамі, ён жалчна прамармытаў сабе пад нос: „Што, ударнік, ручкай ступаць, шкодзіць? Марш на бірку“.

Так пачалося „зямства“ Барэнбаума з рабочым Зысэрсонам, так пачалося ганебнае цапаньне комсамольца-ударніка.

Па волі „усемагутнага“ Барэнбаума, Зысэрсон знімаюць з працы на варштале і перакідаюць на чорную працу.

Ён пакарліва, бяз слова супярэчання, павінаваўся капрызу і „пастапова“ Барэнбаума і таксама старанна, як і раней, насіў скуры, вугаль і рабіў усё, што загадалі.

Прапрацаваўшы некаторы час на чорнай працы, Зысэрсон зьявіўся да загадчыка штампавачага пэчу Шчэпалявіна з просьбай паставіць на ранейшую працу, на што атрымаў

адказ: „у цябе з Барэнбаумам заўсёды недарэчынасці. На табе пісульку і лепш ідзі на бірку“. Гаворыць з табою болей не хаць. Ты нам не патрэбен“. Усё-ж такі настойлівыя патрабаванні ўзялі сваё. Зысэрсон зноў паставіў на штампуюку заднікаў, але стварыў немагчымыя ўмовы для працы. Барэнбаум перашоў у адкрытае наступленне, ён абзываў Зысэрсона рознымі словамі: „симулянт“, „лодыр“, „шкоднік“, „контрэвалюцыянар“ і інш.; стаў за яго плячыма і крычаў: „хучэй, працуй. Гэту працу можна за п'яць хвілін зрабіць, а ты воцішся!“

Усё „гэтыя спосабы“ давалі мала рэальнага і Барэнбаум рашыў выкінуць чарговы „трук“.

Штампавалі заднікі ўвесь час толькі на дзёўшых зменах, што забяспечвала поўную нагрукую, але „знаходлівы“ Барэнбаум паставіў перад сабою мэту канчаткова дабіць Зысэрсона, які цярыўся, але настойліва змагаўся з ім—п'явердалобым адміністрарам.

Папярэднім яго распраджэннем Зысэрсон быў перастаўлен працаваць на трэцюю з'мену. Пасля гэтага „бавога“ кроку, яго самастойным распраджэннем штампуюка заднікаў была раздроблена на тры змены з такім разлікам, каб на трэцюю з'мену засталася для штампуюкі толькі некалькі сот пар, пры норме поўнай нагрукы 4—5 тыс. пар. Вынік з гэтага асян: для Зысэрсона гэтай нормы ханала на адну гадзіну, а ў некаторых выпадках—на дзве. Рэшту часу ён прымушан быў прастойваць.

Зысэрсон комсамольца-ударнік, разумючы, што 5-6 гадзіны прастой дае значныя страты заводу, настойліва патрабаваў работы, хоць-бы і не па сваёй спецыяльнасці, але наткаўся на гранітную халоднасць Барэнбаума. Не наладжай мяе, як горка радэшка. У мяне і без цябе спраў хапае. Выходзь адсюль, табе работы ў мяне няма“.

Няправільныя і яўна шкодніцкія распраджэнні Барэнбаума не маглі прайсці міма вачэй рабочых. Яны

пачалі гаварыць, што распыленне работы па штампуюцы заднікаў на тры змены зроблена няправільна, бо поўнай нагрукы хапае толькі на дзве змены. Але, Барэнбаум „ганарова“ заяўляў: „так трэба, я так хацеў“.

Зысэрсон пачаў сыхалаваць далей, але дырэктар заводу т. Чым і намеснік яго т. Хайкін супакойвалі: Ты ня крычы, —не паднімай шуму. Работа будзе. Але ўмовы з кожным днём пагаршаліся.

Зысэрсон ня вытрымаў. У ноч з 9 на 10 мая ў часе працы ён... павесіўся. Але шчаслівая выпадковасць не дала захіснуцца малодму жыццю—яго ўбачылі і паспелі зьняць ў час.

У кішні сваёй вопраткі ён пакінуў пісульку. Прашу прабачэння за гэты спосаб. Знайсці прадуу цяжка. Іншага выхаду няма“. Зысэрсон“.

Замах т. Зысэрсона на самагубства—учынак, бясспрэчна, некамсамольскі, учынак упадніка, дэзэртэра з гаспадарчага фронту, які ня здолеў цвёрда змагацца да канца.

Уся комсамольская грамадзкасць павінна жорстка асудзіць такі учынак комсамольца. Але ня менш жорстка павінна змагацца з тымі бяздушнымі галавапанамі, якія сваёй чынанасцю і справай даводзяць людзей да крайнасці, да самагубства.

Гэтае здарэнне патрабуе ад нас асаблівай чуласці, з прычыны таго, што замах т. Зысэрсона на самагубства ёсць другі па ліку выпадак на скурзаводзе. З матэрыялаў відаць, што Зысэрсон нашчаў на ўсе рычары, ён трывожна сыхалаваў на ўсіх дыстанцыях, але фабком, адміністрацыя, комсамольская і партыйныя ячэйкі спакойна „пачывалі на лаўрах“, не рэагавалі належным чынам на чынанасць гнілых разлажыўшыхся чынуш, не стварылі належных умоў для працы камсамольца-ударніка т. Зысэрсона і сваёй нячуласцю штурхнулі яго на такі учынак.

Мы патрабуем тэрміновага прыцягнення да судовай адказнасці тых, хто зьдзекаўся і цапавалі комсамольца ударніка т. Зысэрсона.



Калектывы ЛКСМБ „Чырвоны Металіст“ ня бачылі прарываў

